

Nacsinák Gergely András A KÉT SZIGET MESÉJE

 ligetmuhely.com/nacsinak-gergely-andras-a-ket-sziget-meseje/

A hányattatott sorsú hajós, Juan de Magellán, a nagy Magellán elfeledett fivére mindhiába igyekezett híres bátyja, a glóbuszt elsőként körülkerülő, a Csendes-óceánt elnevező nagy felfedező nyomdokaiba lépni: sehogy sem járt sikerrel. Hiába hajózta keresztül-kasul a tengereket, óceánokat, mégsem sikerült felfedeznie semmit, még egy vacak atoltt sem: a szelek egyre olyan vizekre hajtották karavellját, ahol már minden aprócska morzsát, szirtet, zátonyt ismertek. Feljegyzéseiből azonban úgy tűnik, mintha hosszú élete során mégis megadatott volna neki két aprócska sziget fölfedezése, amelyek azonban annyira elbűvölték, hogy pontos helyzetüket nem jegyezte föl: alighanem úgy akarta, hogy ez a két földdarabka megmaradjon titoknak, rejtett csodának. Elveszett emlékirataiból mindössze annyit sikerült kihüvelyezni, hogy az egyik a Csendes-óceán északi fertályán, a másik az Atlanti-óceán déli felén található: ha mérései pontosak, jegyzi meg Juan, egymástól nem is lehetnének messzebb, mivel éppen a glóbusz két átellenben lévő pontján fekszenek. Az egyik, írja, elbűvölő földdarabka: dúsan tenyészik rajta az élet, levesestányér méretű, színpompás virágok tarkállanak a buja-zöld lomb közt, és az északi parton mélyről feltörő hóforrások buzognak elő. Alakja domborodó félholdat formáz, középütt barátságos öböllel, amelyen fehéren világít a finom korallmorzsák; ezért el is nevezte a Növekvő Hold Szigetének. „Elhatároztam”, írja, „hogy aggkoromban visszatérek majd ide, kunyhót állítok fel a dombhajlaton, és annak verandájáról nézem naphosszat az üvegsima tengert, s a benne alámerülő bíborszín napot”.

akár egy házsártos hajóskapitány

A másik sziget szinte mindenben elüt az elsőtől: lankáknak, virágillatnak, selymes homoknak itt nyoma sincsen; sarló alakú sziklabérc az örökösen háborgó óceán közepén, éles kőveivel valósággal kettémetszi a feléje gördülő hullámokat, melyek éjjel-nappal hangos robajjal verődnek a parthoz. Pár ritkás fűcsomó tenyész csak a felszínen, s ezeket is sívó szél tépi-cibálja; s mindennek megkoronázásaképpen a sziget déli végében miniatűr vulkán fortyog, sziszeg, morog, akár egy házsártos hajóskapitány. Magellán öccse alig egy-két nappal azután, hogy fölmérte a szigetet, máris felszedte a horgonyt, és továbbhajózott, emlékirataiban a Fogyó Hold Szigete névvel illetve a barátságatlan szirtet.

FreedomMan, adobe.com

Mármost vajon miért történt, hogy Juan, akit évtizedeken át ama vágy hajtott keletről nyugatra és nyugatról keletre, az Arktisztól az Antarktiszig, hogy a bátyja nevéhez fölérjen, aki semmi pénzt és fáradságot nem sajnált, hogy újabb és újabb expedíciókba vágjon bele, és aki mindennél jobban szomjazta a felfedezők dicsőségét – mi okból titkolta el végül éppen ő a két kicsi szigetet, amelyet a sors és a széljárás kegyéből mégis fölfedezett? Talán aprócska mivoltuk ábrándította ki? Szégyellte, hogy mindössze ennyi jutott neki osztályrészül? Nem erről van szó. Naplójában megvallja, mi okból nem jegyezte föl a szélességi és hosszúsági fokokat, amelyek másokat is elvezethetnének a két kis szigetre:

ugyanaz a földmélyi hév

„Azt hiszem, a két Hold-sziget valami titkot hord magában. Olyan mondanivalójuk van, amit csakis nekem

mondhatnak el, nekem, aki Fernando bátyám hullámokra vetülő, hosszú árnyékát üldöztem megszállottan egy életem át. Íme, a két félhold alakú sziget: az egyik békés, vendégszerető, a másik haragos, szinte ellenséges. Az egyik az Északi Sarkcsillag biztató fénye, a másik a Dél Keresztjének súlya alatt. Semmi közös nincs bennük, semmi az égvilágon; nem is merő véletlenségből helyezte őket a Teremtő a földgolyó két átellenes pontjára. Melyikük szebb? Meg nem mondhatom. Az egyik hívogat, a másik lenyűgöz. De legyenek akármennyire mások, és legyenek egymástól bármilyen távol, tudom: ugyanaz a földmélyi hév, ugyanaz a forró magma adja az egyiknek a vulkáni erőt, mint ami a másiknak a gejzírek melegét. Ott benn, a föld sziklakérgén túl, a mélyben össze vannak kötve, és e mélységben – rokonok.”

felső kép | Freesurf, adobe.com